

اخبار

آرش خوشخو با کارگردانان
۴ فیلم کوتاه به گفت‌وگو می‌نشیند

سومین جلسه نهمین فصل پانوق فیلم کوتاه روز یکشنبه ۲۰ اسفند ۱۴۰۲ با نمایش ۴ فیلم کوتاه در پردیس سینمایی بهمن برگزار خواهد شد. در این جلسه از فصل نهم پانوق که توسط انجمن سینمای جوانان ایران برگزار می‌شود، فیلم‌های کوتاه داستانی «چتر باز» به کارگردانی الهام محمدزاده، «برادر» به کارگردانی مهدیه محمدی، «کوه سفید» به کارگردانی مهرداد حسینی و «پناهجویان» به کارگردانی محمدامین فلاح و مهسا تکش، روی پرده خواهند رفت. در این رویداد آرش خوشخو، نویسنده و منتقد سینما، به عنوان کارشناس جلسه، پس از اکران آثار با کارگردان‌های فیلم‌های کوتاه به نمایش درآمده به گفت‌وگو می‌نشیند و آثار را مورد تحلیل و بررسی قرار می‌دهد. محمد محمدی به عنوان مجری این جلسه از فصل نهم پانوق فیلم کوتاه تهران حضور خواهد داشت.

«جست و جوی طلای تام سایر»
در شبکه تهران

فیلم سینمایی «جست‌وجوی طلای تام سایر» با گویندگی ۲۳ نفر از گویندگان گفتار فیلم در واحد دوبلاژ اداره کل نامین و رسانه بین‌الملل سیما دوبله شد. این سینمایی محصول آمریکا در سال ۲۰۲۳ قرار است از شبکه تهران پخش شود. مدیر دوبله این سینمایی درام و ماجراجویی ناهید امیریان و صدابردار آن سهیل عابدی است. اکبر منانی، رضا الماسی، دانیال البیسی، محمد بهاریان، کریم بیانی، محمد تنهایی، ارسلان جولایی، شراره حضرتی، منوچهر نژاد، حسین سسرآبادانی، لادن سلطان‌پناه، ابوالفضل شامبهرامی، مریم شاهرودی، داوود شعبانی نصر، پرباشفیعیان خشایار شمیرگر، بهروز علی‌محمدی، پویا فهیمی، مینا قیاس‌پور مرادی، نسرین کوچک‌خانی، علی منانی، امیر منوچهری و ناهید امیریان صدایپیشه‌های این اثر بوده‌اند. این فیلم درباره اکتانار رستمنزادگان و معلمی است که خیلی محافظه‌کار و ترسو است، در مقابل پرسش آنتونی خلیلی جوسر، کنج‌کو و ماجراجو است. او وقتی کتاب پدری‌بزرگ و نقشه گنج تام سایر را در انبار می‌یابد تصمیم می‌گیرد با دوستانش لو ووودی به این سفر پر مخاطره رفته و آن را بیابد. غافل از اینکه رقابت دیگری از جمله پدرش (که تا آخر فیلم کسی نمی‌فهمد او پدر آنتونی است) نیز به دنبال این گنج هستند. در پایان اکتانار که تحت تأثیر خلیلی پرسش قرار می‌گیرد، به اتاق کاترین محل به آنها کمک کرده و موفق می‌شوند پس از طی مراحل پر مخاطره و درگیری با رقیب، به این گنج برسند.

مسعود فروتن به شب چراغ
مجلس بلیشو جور کردن می‌رود

مسعود فروتن، کارگردان و تهیه‌کننده تلویزیون روز پنجشنبه ساعت ۱۹ شب‌چراغ نمایش «مجلس بلیشو جور کردن» نوشته و کار فرید قلی‌پور را روشن می‌کند تا این نمایش به طور رسمی اجرای عمومی خود را در تماشاخانه سنگلج آغاز کند. این نمایش که اجرای نوروزی تماشاخانه سنگلج محسوب می‌شود، ساعت ۱۹:۳۰ و در ادامه مراسم شب‌چراغ روی صحنه خواهد رفت. حضور خیرنگاران و عکاسان تئاتر در این مراسم ویژه و اجرای آغازین نمایش «مجلس بلیشو جور کردن» با هماهنگی روابط عمومی تماشاخانه سنگلج آزاد است. تهیه‌کنندگی این نمایش ایرانی را شهاب شریفی بر عهده دارد و مهشاد حجتی، ناهید دولت‌زاده، عاطفه رحمانپور، الهام رضایی و مانده عبدلی در آن ایفای نقش می‌کنند. امیر توکلی (مجری طرح)، نعیمه جوادمد (بازیگر فرم)، شهاب شریفی (طراح صحنه)، هنگامه نودهب (طراح لباس)، مزون ماندا (مجری لباس)، سارا سعادت‌نیا و نعیمه جوادمد (دستیار کارگردان و برنامه‌ریز)، هارون می (مجری طرح)، محمدرضا عباسی‌اشکوه (گروه اجرایی)، محراب‌علیرمان (دستیار صحنه) و الهه معینی (طراح پوستر و گرافیک) دیگر عوامل این اثر نمایشی هستند. در خلاصه داستان نمایش «مجلس بلیشو جور کردن» آمده است: «ها کجا فرنگ کجا؟ ما کجا طرف کجا؟ که حالا بخوایم سر اجنبی جماعت رو گرم کنیم».

آریتا حاجیان با «شوکران»
در سونیا

سونیا، نسخه ویژه‌تالیپانیان فیلم سینمایی «شوکران» ساخته بهروز افخمی را پنجشنبه ۱۷ اسفند ۱۴۰۲ در چارچوب برنامه فیلمخانه منتشر می‌کند. این فیلم روز پنجشنبه ساعت ۱۹ از طریق سایت سونیا در دسترس مخاطبان قرار می‌گیرد. نظارت متن و ضبط این برنامه بر عهده کیوان کنیریان بوده و متن روایت آن را محدثه واعظی‌پور نوشته است. این برنامه در استودیوی شهر صدای پارسیان با صدابرداری رامتین ناهید ضبط شده و مرجان طیبسی آن را میکس و تدوین کرده است. این گروه پیش‌تر نسخه توضیح‌دار فیلم‌های سینمایی ایرانی «روز واقعه» را با صدای افشین زینوری، «دلشدگان» با صدای شبنم مقدمی، «هادر» با صدای احترام برومند، «بنفشه آفریقای» با صدای علیرضا شجاع‌نوری، «باشو غریبه کوچک» با صدای پریناز ایزدیار، «خانه دوست کجاست» با صدای ستاره اسکندری، «یک بوس کوچولو» با صدای علیرضا آرا، «ترانه، ترانه» ۱۵ سال دارم» با صدای سارا بهرامی، «هامون» با صدای پرویز پرستویی، «روسی» با صدای رخشان بنی‌اعتماد، «مسافران» با صدای صابر ابر، «چارمنشین‌ها» با صدای هوتن شکیبا، «درباره الی» با صدای فرشته صدرعزایی، «به همین سادگی» با صدای مهروا شریفی‌نیا، «سودن یا نبودن» با صدای بهناز جعفری، «گل‌های داوودی» با صدای ژرژ پطروس، «هارمولک» با صدای بهرام افشاری، «لیلا» با صدای بی‌تا فرهی، «کلاه قرمزی و پسرخاله» با صدای نازنین بیاتی، «فاخدا خورشید» با صدای حسین پاکدل، «جدایی نادر از سیمین» با صدای ریما رامین‌فر، «پرده آخر» با صدای مهتاب نصیرپور، «میهمان مامان» با صدای فریا کلرمان، «بادکنک سفید» با صدای گلاره عباسی، «ادم برقی» با صدای پدرام شریفی، «مهاجر» با صدای ناصر ممدوح، «میم مثل مادر» با صدای علی شادمان، «چهارشنبه سوری» با صدای مهروا شریفی‌نیا و «زیر پوست شهر» را با صدای عاطفه رضوی در قالب برنامه فیلمخانه منتشر کرده است.

گفت‌وگوی «وطن امروز» با محمود رضا رحیمی، کارگردان نمایش «روزی روزگاری سمنگان»
تئاتر با طعم اندیشه و اصالت

محمد محمدی: روایت یک محله در دهه ۶۰ را باید خلاصه یک خطی از نمایش «روزی روزگاری سمنگان» به کارگردانی محمودرضا رحیمی دانست؛ نمایشی که این روزها در سالن چهارسوی مجموعه تئاتر شهر روی صحنه رفته و با استقبال خوبی روبه‌رو شده است. «روزی روزگاری سمنگان» که پس از ۶ سال دوری رحیمی، کارگردان، نویسنده و استاد دانشگاه از عرصه کارگردانی، او را دوباره به صحنه تئاتر در قامت کارگردان آورده است، با اشارات و المان‌های نوستالژیک دهه ۶۰ با روایتی متفاوت و منحصر به فرد، به نوعی قدم زدن در میدان مین به شمار می‌رود؛ سبک و روشی که از ابتدای دهه ۷۰ در آثار محمودرضا رحیمی کاملاً مشهود و مشخص بوده است. تدریس در دانشگاه، دبیری چندین جشنواره معتبر تئاتری و از همه مهم‌تر دستگیری و آموختن از حمید سمندریان را باید از سوابق ویژه و درخشان این کارگردان مشهودی دانست. از همین رو همزمان با اجرای نمایش «روزی روزگاری سمنگان» با این کارگردان پیرامون نمایش و وضعیت فعلی تئاتر کشور به گفت‌وگو نشستیم.

آقای رحیمی! بفرمایید چه شد به «روزی روزگاری سمنگان» رسیدید؟ درباره فرآیندی که از ایده تا اجرا طی شد، توضیح دهید.

خب! بارها درباره این پرسش بنیادین پاسخ داده‌ام، باید بگویم، گویی در مسیر جلو رفتن ما ترمزی رخ داده است، بویژه در علوم اجتماعی؛ حوزه‌ای که خودتان می‌دانید تئاتر به چه میزان در آن تأثیر گذار است. اساساً تئاتر را آشنی‌خانه‌ای برای علوم اجتماعی می‌دانم و علوم اجتماعی رشته‌ای است که سایر حوزه‌ها را در بر می‌گیرد، بنابراین رجعت به گذشته برای دیدن امروز کاری است که در پهنه و عرصه ادبیات و رمان بارها اتفاق افتاده و این بار نیز رخ داده است. گذشته را می‌بینیم برای اینکه مسیر و حرکتمان تکراری نباشد و حرکتی باشد برای آینده‌ای امیدوار و پرشکوه.

در «روزی روزگاری سمنگان» تلاش کرده‌اید به نوعی رجعت به گذشته داشته باشید و حرف و بیان تان را در این قالب به مخاطب برسانید؛ موضوعی که به خودی خود بسیار سخت و به نوعی روی لب تیغ راه رفتن بود. به قول نصرالله قادری: این شیوه روی میدان مین ایستادن است. نظر خودتان چیست؛ چرا با شیوه و قالبی راحت‌تر و کم‌ریسک‌تر این نمایش را نوشتید؟

پاسخ به این پرسش بسیار سخت است. ببینید! قسمتی از آن بازمی‌گردد به نوع اجراهای بنده که یکی از شاخص‌ترین المان‌هایی که در آثارم وجود داشته، ضد داستان بودن آنهاست و این به مقدار بسیار زیادی تماشاگرانم را شوکه می‌کند. در «روزی روزگاری سمنگان» یک محله است که عده‌ای می‌آیند و می‌روند و همه چیز هم مدام تکرار می‌شود و در واقع داستانی ندارد که مخاطبان آن را برای دیگران تعریف کنند. شما اگر دقت کرده باشید در این روزها یکی از معضلات همین است؛ معمولاً با طبع ضد داستانی تئاتری که می‌خواهد اصالت

کارگاهی و حرفه‌ای بودنش را حفظ کند، تماشاگر همواره در جنگ است اما ما همان طور که شعار گروه‌مان از بدو تاسیس و تشکیلش در ابتدای دهه ۷۰ بوده، برای اجرا روی صحنه هستیم، نه برای خواندن یا گفتن یک متن، بنابراین از بضاعت‌های تصویری و مسائلی که می‌تواند بنیان‌ها و کلیشه‌ها را بشکند به شیوه خودمان استفاده می‌کنیم، نه آنکه از فیلم‌ها و آثار آن طرفی کپی‌کاری کنیم که اساساً کپی کردن از دهه‌ها هزار تریابت فیلم‌های تئاتری و نمایشی - که در دسترس همه قرار دارد و متأسفانه در داخل کشور نیز کم نیست نمایش‌هایی که از آنها کپی می‌کنند و مورد استقبال گسترده هم قرار می‌گیرد - بپیوندد و بی‌ارزش است. اساساً آثاری که ریشه و انگیزه ابتدایی در آنها کپی‌کاری باشد، نه تنها باعث درجا زدن می‌شود، بلکه موجب حرکت به عقب نیز خواهد شد. اساس کار ما در گروه تئاتر نیوشا مواردی چون شکستن زمان، چند زمان را کنار هم قرار دادن حتی در مکانی واحد و متفاوت با مونولوگ‌های متفاوت است و از همان سال‌های دهه ۷۰ چنین بوده است.

شما پیش از ۶ سال بود تئاتری را روی صحنه نبرده بودید، چه شد در این روزها و اصطلاحاً در روزگاری که وضعیت مخاطب هنوز به شرایط پیش از کرونا بازنگشته، حاضر شدید نمایشی را کارگردانی کنید؟

این مخاطب است که انتخاب می‌کند به چه سالی و در چه ساعتی که راحت‌تر است برود. به هر حال ماه پایانی سال، ساعت ۱۸ آن هم در مرکز شهر و در ساعات طرح تراфик، این مخاطب است که باید انتخاب کند. البته کم و

زیاد تماشاگر چندان مورد نظر ما نیست البته دوست داریم تعداد تماشاگرمان زیاد باشد اما حرف اساسی‌مان با خود تئاتر است و از این نظر واقعاً به توفیق زیادی دست یافتیم. استقبال دوستان تئاتری این روزها از اجرای ما باعث شگفتی‌مان شده است و دست همه‌شان را می‌بوسم اما من همواره سعی کرده‌ام روی اصالت کاری خودم پایر جا باشم و به هیچ عنوان به این نیندیشم که تماشاگر من چه می‌خواهد. اینکه من کجای تاریخ ایستاده‌ام مهم است، گروهم که به من اعتماد دارند و کاری که من خواستم انجام می‌دهند. من هم آن کاری را که آنها می‌خواهند، بستر انجامش را فراهم می‌کنم، همچون همین کار که بسیاری از ایده‌های اجرایی که شما دیدید، جرقه اولیه آن را بازیگران زده‌اند، آن هم طی فرآیند تمرینی یک سال و نیمه تا در این زمان و مکان که در حال اجرا هستیم، به هر صورت باید باور کنیم اکنون فصل رقابت سال‌هاست؛ سال‌هایی که مخاطبان در آن آزادترند و سال‌هایی که حتی برای شادان به یک‌باره بلوایی برپا می‌کنند و وقتی از بیرون نگاه می‌کنیم، انگار سالان در حال انفجار است، در حالی که باید سر ساعت و زمان‌های خوششان ورود بدهند اما نمی‌دهند

ماعون سیما در نشست خبری روز گذشته از برنامه‌های مناسبی صداوسیما و بازگشت مجریان گفت

برنامه‌های مناسبی در مسیر منظم شدن

و این یعنی دست‌کم از اواخر دی‌ماه تکلیف برنامه‌های عید روشن بوده است. حالا دیگر به نظر می‌رسد صداوسیما به نقطه‌ای رسیده که سال‌ها تلاش داشت به آنجا برسد؛ جایگاه و نقطه ایده‌آلی که در آن از همان آغاز سال دست‌کم ۷۰ درصد کنداکتور شبکه‌ها مشخص شده و تکلیف جاهای مشخص نشده هم دست‌کم یکی دو ماه پیش از هر برنامه تثبیت شود.

تا همین چند سال پیش لیست برنامه‌های تولیدی صداوسیما لحظه آخری و نزدیک به مناسبت‌ها بسته می‌شد که عملاً مجالی برای فکر کردن، اصلاح عیب‌ها و مشکلات آن برنامه‌ها پیدا نمی‌شد و در خوشبینانه‌ترین حالت فقط برنامه‌ها به آنتن می‌رسید. برای مثال درباره برنامه‌های ماه مبارک رمضان، اینطور روال بود که مدیران و برنامه‌سازان یک ماه قبل از این ماه، تازه می‌نشستند دور هم و فکر می‌کردند و به جمع‌بندی

برنامه‌های سیما در نوروز و ماه مبارک رمضان

شبکه ۲: سریال «رستگاری»
و «پسر دلفینی» همچنین فیلم‌های «قائلین ماه کامل»، «سریع و خشن»
برنامه‌های تحویل سال

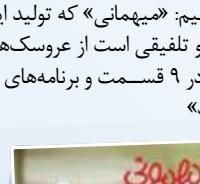

شبکه یک: برنامه «ایران دوستداشتنی» با اجرای پدرام کریمی، امیرحسین مدرس، فلورا سام و سید محمد معتمدی (این برنامه در نوروز هم ادامه دارد)
شبکه ۲: «شب عید» با اجرای امیراشرافی مقدم، وحید رونقی و مجید یحیایی
شبکه ۳: با اجرای حامد سلطانی

شبکه ۳: سریال «هفت سر ازدها» و ادامه برنامه «پنتولیک»

شبکه نسیم: «میهمانی» که تولید ایرج طهماسب و تلفیقی است از عروسک‌های قبلی و جدید او در ۹ قسمت و برنامه‌های «برمودا» و «گویخند»

برنامه سحر با اجرای حسن سلطانی

سریال‌ها و برنامه‌های شبکه یک: زیرخاکي (تا شبهای قدر) و نون خ (بعد از شبهای قدر)

فیلم‌های سینمایی
۱۳ فیلم ایرانی از جمله «هناس»، «مصلحت» و «هند» که برای نخستین‌بار از تلویزیون پخش می‌شوند.
فیلم‌های خارجی از ۵۱ کشور جهان. فیلم‌هایی از جمله «اخت‌الرضا» و «پری دریایی»، «لوپتو»

شبکه نسیم: برنامه ویژه با اجرای فرزاد حسنی مرکز صبا: ۶۲ ساعت تولید و ۴ مجموعه از جمله فصل جدید «جوانمردان»، ۱۸ مجموعه در این مرکز تولید شده است که ۴ مجموعه آن جدید هستند. «دشت پرماجرا»، «فیل کوچولو» و «جی شد که این رنگی شدم» از جمله این آثار هستند. «شکرستان» و «جوانمردان» هم از دیگر آثاری هستند که تولید و پخش آنها همچنان ادامه دارد.